

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Infamia facti, &c. parag. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

a P. Prates
l.c.d. 4. pra
lud. 1. n. 4.
fol. 220.

b Felin. in
c. cum De-
putati de
Iud. ex Glof
in c. Quo-
niam vetus
24. q. 1. l. 2.
etiam Ma-
iolium de
Irreg. l. 3. c.
1. n. 7.
c. Anther.
Papa in Ep.
ad Epif.
Batis.

d Suar. de
Cens. d. 48.
se. 3. fin.
Sanc. l. 7.
matr. d. 19.
nu. 14. ex. 1
e. si quis Vi-
duam 2. d.
34. contra
Henric. l.
14. de Irre-
gul. c. 5. n. 4.
c. C. Te-
sim. de Te-
stib. c. con-
stitutum
3. q. 5. c. In-
fam. 6. q. 1.

f Layman
l. 1. r. 5. p.
5. c. 4.
g Maiol.
rr. 4. de
Iust. d. 7. n.
6.

propter indignitatem, nulla ratione promovendi, sed certe infames non sunt. Quis enim audebit Sacris initiare eum, qui actu exercet Macellariam, Cauponariam, Cloacariam, Circulatoriam, Funambulariam, vel similem? Addunt his aliqui, a & merito Anatomistas, qui manu propria incidunt Cadavera, Pollintores, seu Vespillones (*Becamoris*) &c.

25. Hic denique ne ignores, Parentes, qui ejusmodi exercitationibus se immiscerent, eandem utilitatem in filios nequaquam transfundere, si ipsi filij ab hujusmodi abstineant, cum nullus Textus, ut notat Felinus b contra dictos filios habeatur. Immo præclara de hac re sententia Antheri Papæ refertur. *In Episcoporum* (inquit c Pontifex) *negotio pro sapiam non agnosco: Apostolicus Ordo hoc probat, ac tot Pontificum, & Episcoporum numerus, qui vilius parentibus nati dignissime Sacerdotio functi sunt.*

Ducens Vxorem vilem.

26. Qui ancillam duxit in uxorem inter infames d numeratur, ut item, qui Meretricem duxit, aut repudiatam, aut Saltatricem vel Scænicam, quamvis Virginem, & universaliter, qui fœminas duxit viles; Vilis enim etiam præscindendo ab infamia, persona illa, reputatur, qui cum vili, tam arctum commercium contraxit.

S. III.

De Infamia facti.

1. **U**T quis injure Canonico habeatur infamis infamia facti, atque adeo Irregularis, sufficit quodeunque peccatum mortale, in quo quis notorie perseveret. Tria ergo requiruntur, & sufficiunt ad infamiam facti pariendam peccatum quodeunque mortale, perseverantia in illo, & Publicitas, seu publica, & quidem certa notitia.

2. Quoad Primum, nota, id dici in materia, de qua loquimur Irregularitatis, nam in ordine ad alios effectus, ut rectè notat Layman, f tantus rigor est temperatus, multo magis in Jure Civili, in quo, testante Molina, g multa peccata, non reddunt eorum patratores viles, & infames. Lege eundem Molinam ibidem, qui rectè percurret aliqua capita per quæ homo judicetur infamis infamia facti.

3. Quoad Secundum, id est, quoad perseverantiam, nota, id intelligi, quoad peccata ex se infamiam alias non parientia, nam, si quis v.g. publicè seiretur semel cognovisse mulierem, non esset quidem infamis, quia jam non perseverat in peccato, quod solum semel fecit. At, si quis seiretur publicè cognovisse suam matrem, vel illam occidisse, nonne esset infamis infamia facti, donec per veram penitentiam, de qua mox paragrapho quinto, numero tertio, ejusmodi infamiam excuteret.

4. Quoad Tertium, hoc est, quoad publicitatem, duo sunt notanda, Primum, cimen debere cognosci à multis, atque adeo non sufficere, si certò sciatur à paucis, nam hoc pacto res diceretur occulta.

5. Secundo, notitiam debere esse certam, si non Metaphysicè, sanè moraliter, secuste injustè gereres, si quempiam, ut infamem repellas, solum ex levi suspitione inter homines leves exorta.

6. Si tamen opinio de tuo peccato sit vulgata apud viros probos, & prudentes, quamvis non adsit certitudo, multo magis, si orta sit hæc opinio non ex vanis, sed ex probabilibus conjecturis, eris ab Ordinibus, ac Beneficijs Ecclesiasticis repellendus, interim, dum te non purgas, juxta C. Quoties, & C. Inter: de Purgat. Canonica. Neque enim decet in Clericum coaptari eum, cujus opinio gravata est. Ita Castrop, a quod latè etiam habes apud Sanchez, b

7. Ex hac doctrina resolvi nudiùs tertius, Clericum accusatum apud Episcopum sui Dominicij de commercio cum fœmina, & ab eodem citatum ad comparandum, nequaquam ordinari potuisse ab Episcopo sui Beneficij, ut Clericus intendebat. Ratio resolutionis fuit prædicta doctrina, quia non præsumitur Episcopus ille voluisse Clericum citare ad comparandum, nisi motus ex probabilibus rationibus, seu conjecturis. Fatebar interim meram accusationem non satis esse ad hominem reddendum infamem, quia accusatio non raro fit ab inimicis, & non raro item sine sufficientibus probationibus, sed in casu nostro aderat citatio Episcopi, qui, ut dicebam, non præsumitur Clericum voluisse citare sine aliqua tandem probabilitate delicti. Addidi, saltè antè ordinationem oportere, eum se purgare, juxta prædicta, ab opinione, quæ jam erat inter prudentes de commisso crimine. Nam prope-

rea communiter a docent, accusatum, pendente accusatione, admitti ad Ordines non posse.

§. IV.

Eff. eius Infamia.

1. Infamia, sive Juris, sive facti in Jure Canonico (nam de Civili nos non agimus) hos duos effectus progignit. Primo, ut Infamis ordinari nequeat: id, quod sæpe diximus in Superioribus. Secundo, ut illi Dignitates non conferantur juxta Regulam illam Juris Infamibus non pateant porta dignitatum. Nomine autem dignitatis hic non intelliguntur solum Personatus, sed quæcunque Ecclesiastica Beneficia, & Officia Publica, puta Judicis, Assessoris, Advocati, &c.

2. An vero, sicuti, si conferantur Ordines Infami, valet collatio, ita valet collatio Beneficii, vel dignitatis, licet in utraque collatione certò peccetur, bipartita est Doctorum opinio, Molina b cum communi ait, esse invalidam. Castropal. c putat, in foro externo invalidam quidem esse, sed esse probabile, in foro conscientie esse validam, ac propterea ejusmodi provisum posse dignitate seu officio frui, donec à Judice collatio rescindatur. Ratio hujus probabilitatis est, quia nullus afferri potest Textus collationem hanc invalidans, nam quando dicitur (Infamibus porta non pateant dignitatum) satis commodus sensus esse potest, quod non pateant licite: annullatio autem actus, cum sit odiosa sine claro Textu, inducenda non est. Adde, tanquam Regulam peculiarem haberi in Tractatu de Irregularitate, quando textus potest explicari, ut significet aliquid aliud, non esse intelligendum, ut inductivum Irregularitatis.

3. Hæc de Infamia contracta ante susceptas Dignitates. Sed quid, si superveniat?

Respondeo, si superveniat Infamia facti, certum est, eam non privare ipso jure possidentem suas Dignitates, vel Officia, ut est communis opinio, quia in nullo Textu habetur ejusmodi privatio. Si vero superveniat Infamia Juris, licet statim illorum privationem inducat, tamen hujusmodi infamis abdicare à se illa officia nequaquam obligatur, modo quo docet cum multis Castropal. loco citato, & nos diximus synographo secundo numero quinto.

§. V.

Quis dispense in Irregularitate contracta ex Infamia.

1. SI à te incurta fuit Infamia Juris, ex eo nimirum, quòd subivisti sententiam, quæ condemnavit ad Infamiam, vel, quæ declaravit te commississe delictum trahens infamiam juxta paulò antè dicta, opus est tibi, etiam emendato, dispensatione Summi Pontificis ad Ordines suscipiendos, vel Ordines susceptos exercendos. Nam, si non præcessit ejusmodi sententia, te posse gerere, ut non Irregularem, atque adeo te non indigere dispensatione, si res sit occulta, diximus §. 2. nu. 5.

2. Si tamen crimina infamiam hanc trahentia sunt adulterio minora, Irregularitatem ex ea contractam posse post peractam poenitentiam dispensari ab Episcopo docet Castropalaus a cum aliis, addens, quando infamia inducitur à Jure Civili, eam posse aboleri à Principe Sæculari, qua abolita, cessabit Irregularitas, quæ in ea infamia innitebatur.

3. Si autem infamia facti laboras, illam tu b ipse tolles per emendationem delicti, utique notoriam, & quæ saltem per triennium duraverit. Gibalin. c non præscribit tempus, sed solum petit emendationem cognitam.

4. Hinc ergo, qui non fuit condemnatus per sententiam imponentem, vel declarationem infamiam (tunc enim non sufficit emendatio, sed requiritur dispensatio, ut dictum est) licet Notorius fuerit Sodomita, Concubinarus, Usurarius, &c. Si, modo dictò, emendatus est, poterit promoveri. Lege Gibalin. loc. cit.

An hæc Irregularitas ex Infamia tollatur per Baptismum, quando hic suscipitur post ipsam contractam, dicemus infra. d Interim videatur Suarez. e

CAPUT XI.

De Irregularitate ex Novitate Fidei.

§. I.

Quinam eam contrahat?

1. **N** OVI in Fide, quos græca voce Neophyros appellamus ij f sunt, fC. Sicut qui cum Judæorum, Saraceno d. 48. rum, vel Ethnicorum Religionem pro-

a Castrop. l. c. cum Sanch. Henr. Avila, Molin. b Suar. Henr. Mol. cum Castrop. cit. c Gibal. de Irreg. c. 6. q. 1. nu. 5. d Infra c. 22. §. 1. nu. 2. e Suar. d. 48. de Conf. se. 2. n. 11.

Castrop. de Irreg. c. 6. q. 1. nu. 5. Mol. tra. de Irreg. c. 6. q. 1. nu. 5. Henr. Avila, Molin. b Suar. Henr. Mol. cum Castrop. cit. c Gibal. de Irreg. c. 6. q. 1. nu. 5. d Infra c. 22. §. 1. nu. 2. e Suar. d. 48. de Conf. se. 2. n. 11.

